

Det Radikale Venstre må have det adderbadder med denne her sag. Men det er ikke religionsforfølgelse. Det er dumt, og dumhed er tilladt, skønt det er besværligt.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg vil blot spørge fru Margrete Auken, om ikke fru Margrete Auken kunne tænke sig at læse forepørgselstemaet, for det handler altså om, hvordan religionsfrihed indgår i dansk udenrigspolitik og om den religionsfrihed, der skal inddrages i det danske udviklingsbistandssamarbejde med programsamarbejdslandene.

Jeg synes, det er at trække debatten ned, for nu drejer det sig altså faktisk om nogle andre mennesker, der bor rundtomkring i verden. Den anden debat kan vi jo tage så mange andre gange, og den bliver også taget så mange andre gange. Så jeg vil henstille til, at vi holder os til dette meget vigtige tema, som er rejst i denne forespørgselsdebat.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg er fuldstændig enig med fru Tove Fergo i, at det, som fru Margrete Auken sagde i sin ordførertale om Dansk Folkeparti, faktisk ikke har ret meget med denne her debat at gøre, men på den anden side, når det nu bliver sagt, så mener jeg også, at det er rigtigt af mig som ordfører for partiet at markere, at det selvfølgelig er en fuldstændig forvrænget opfattelse fru Margrete Auken har.

Så vil jeg også godt have lov til at sige, at hvis vi rundtomkring i verden ser på, hvor det egentlig er, at folk bliver undertrykt på grund af deres religion, så er det altså personer eller stater, der bekender sig til islam, der er førende. Det er i Iran, man tilbageholder jøder, der tilfældigvis kommer forbi. Det er i Mellemøsten, at man ser de her meget, meget kraftige reaktioner, ekstreme reaktioner på forskellige begivenheder inden for den muslimske verden. Det er altså inden for den muslimske tro, at man finder de her rigtig gammeldags holdninger, rigtig gammeldags reaktioner, så hvis vi skal finde steder, hvor vi skal arbejde for religionsfrihed, så er det faktisk i forhold til den tro og ikke i forhold til kristendommen her i Danmark.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er ganske enig med hr. Peter Skaarup i, at Iran og Mellemøsten er nogle af de slemme steder, hvor der finder fæl forfølgelse sted, og jeg kan så undre mig over, at de ikke får asyl, når de kommer til Danmark, og at hr. Peter Skaarup ikke gør noget for, at de mennesker, som faktisk forfølges, har forholdsvis nemmere ved at få asyl i vores land. Det er så en anden side af sagen.

Jeg synes, det er fuldstændig berettiget, vil jeg sige til fru Tove Fergo, at inddrage sig selv, hvis det viser sig, at man har nogle fæle klatter i sin egen baghave. Det gør ens kritisk af, hvad der foregår andre steder, utrolig svag, hvis man hos sig selv tolererer, hvad der foregår. Det var faktisk meget pinligt, da vi forleden dag i forbindelse med hele Østrigsdebatten havde en lang gennemgang af det hollandske tv-program, hvor det viste sig, at det, som Jörg Haider kun har på programmet, er gennemført med en socialdemokratisk-radikal regering i Danmark. Det er gennemført, og det er helt relevant at tage op.

På samme måde er det helt relevant, når man i denne debat inddrager, at vi faktisk her hos os kan se, hvor galt det kan gå. Vi kan selvfølgelig glæde os over, at der ikke er magt bag det, men det illustrerer bare, hvad det er for nogle situationer, vi står i.

Peter Skaarup (DF):

Ja, taletidsbegrænsningerne med tre korte bemærkninger gav mig ikke mulighed for at fortsætte debatten med fru Margrete Auken, men det kan da så være, at vi kan fortsætte den om lidt. Det må vi se. Vi er i hvert fald ikke enige; det er da fuldstændig sikkert.

Jeg vil på Dansk Folkepartis vegne sige tak til Kristeligt Folkeparti for at have taget initiativ til denne her debat. Jeg synes, det er en god debat at få, og den er tiltrængt i forhold til de krænkelse, vi ser af religionsfriheden rundtomkring i verden. Vi ser den ikke så meget i Danmark, vil jeg sige, men rundtomkring i verden ser vi dagligt krænkelse, og det skal vi prøve at gøre noget ved fra dansk side også.

Det er en vigtig, grundlæggende rettighed at kunne bestemme, hvilken religion man vil tilhøre, hvilken religion man vil tro på, og hvor meget man vil tro. Det er nævnt i den danske grundlov, § 67, hvor der står, at borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud